

Hiếu đãi

Tác Giả: Saigon Echo sát m
Thứ Sáu, 15 Tháng 5 Năm 2009 14:12

Tháng ngày hiếu há, hiếu ngái ngán ngái, thoát các đã già. Cháng dám nói hiếu u hát mái lá nhân sinh nháng chá có hiếu đái thì mái sáng thanh thán, sáng thoái mái.

Qua mát ngày mát mát ngày

Qua mát ngày vui mát ngày

Vui mát ngày lẫn mát ngày

Hánh phúc do mình táo ra. Vui sáng là mác tiêu cuái cùng cáa hiếu ngái, niềm vui án cháa trong nháng sá viác ván vát nhát trong hiếu sáng, mình phải tá tìm láy. Hánh phúc là cám giác, cám nhán, điáu quan tráng là á tâm tráng.

Tiền không phải là tất cả nhưng không phải không là gì.Đáng quá coi tráng hiếu ngái, càng không nên quá so đo, nếu hiếu ra thì sá tháy nó là thángái thân, khi ra hiếu cháng mang hiếu, khi chát cháng mang đi. Nếu có ngái cán giúp, ráng lòng má háu bao, đó là mát niềm vui lán. Nếu dùng tiền mua hiếu các kháe và niềm vui thì tại sao không bá ra mà mua? Nếu dùng tiền mà mua hiếu cá an nhán tại tại thì đáng lám chá ! Ngái khôn biát kiám tiền biát tiêu tiền. Làm chá hiếu ngái, hiếu làm tôi tại cho nó.

“Quáng đ孝 i cän läi cäng ngän thäi cäng phäi läm cho nä phong phä”. Ngäi giäa phäi thay đ孝 i quan niäm cũ kä đ孝 i, häy chia tay väi “äng sä khä hänh”, häy läm “con chim bay län”. Cän än thäi än, cän mäc thäi mäc, cän chäi thäi chäi, luän luän näng cao chät läng cuäc säng, häng thäi nhäng thänh quä cäng nghä cao, đä mäi lä äy nghäa säng cäa tuäi giäa.

Tiän bäc lä cäa con, đ孝 a vä lä täm thäi, vä vang lä quäa khä, säc khäe lä cäa mänh.

Cha mä yäu con lä vä hän; con yäu cha mä lä cä hän.

Con äm cha mä buän lo; cha mä äm con nhäm mät chät häi väi cäu lä thäy đ孝 räi.

Con tiäu tiän cha mä thoäi mäi; cha mä tiäu tiän con chäng đ孝.

Cha mä lä nhäa con; nhäa con khäng phäi lä nhäa cha mä.

Khäc nhäu lä thä, ngäi hiäu đ孝 i coi viäc lo läi u cho con lä nghäa vä, lä niäm vui, khäng mong bäo đäp.

Chä bäo đäp lä tä läm khä mänh.

Ôm đau trông cậy ai? Trông cậy con ? Nếu u m dai d&ng ch&ng có đ&a con có hi&u nào ở bên gi&ng đâu (c&u b&nh sàng ti&n vô hi&u t&). Trông vào b&n đ&i ? Ng&oi ta lo cho b&n thân còn ch&a xong, có mu&n đ& đ&n cũng không làm n&i.

Trông cậy vào đ&ng ti&n ? Ch& còn cách &y.

Cái đ&ng c, ng&oi ta ch&ng hay đ& ý; cái không đ&ng c thì nghĩ nó to l&m, nó đ&p l&m. Th&c ra s& sung s&ng và h&nh phúc trong cu&c đ&i tùy thu&c vào s& th&ng th&c nó ra sao. Ng&oi hi&u đ&i r&t quý tr&ng và bi&t th&ng th&c nh&ng gì mình đã có, và không ng&ng phát hi&n thêm ý nghĩa c&a nó, làm cho cu&c s&ng vui h&n, giàu ý nghĩa h&n.

C&n có t&m lòng r&ng m&, yêu cu&c s&ng và th&ng th&c cu&c s&ng, trông lên ch&ng b&ng ai, trông xu&ng ch&ng ai b&ng mình (t& th&ng b&t tức t& h& h&u đ&), bi&t đ& thì lúc nào cũng vui (tri túc th&ng l&c).

T&p cho mình nhi&u đam mê, vui v&i chúng không bi&t m&t, t& tìm ni&m vui.

T&t b&ng v&i m&i ng&oi, vui vì làm vi&c thi&n, l&y vi&c giúp ng&oi làm ni&m vui.

Con ng&oi ta v&n ch&ng phân bi&t giàu nghèo sang hèn, t&n tâm vì công vi&c là coi nh& có c&ng hi&n, có th& yên lòng, không h& th&n v&i l&ng tâm là đ&ng c. Hu&ng h& nghĩ ra, ai cũng th& c&, cu&i cùng là tr& v& v&i t& nhiên. Th&c ra gh& cao ch&ng b&ng tu&i th& cao, tu&i th& cao ch&ng b&ng ni&m vui thanh cao.

Quá n a đời người dành khá nhiều cho sự nghiệp, cho gia đình, cho con cái, bây giờ thời gian còn lại cho bao nhiêu nên dành cho mình, quan tâm bản thân, sống thế nào cho vui thì sống, việc nào muốn thì làm, ai nói sao mặc kệ vì mình đâu phải sống vì ý thích hay không thích của người khác, nên sống thật với mình.

Sống trên đời không thế nào vẹn sự nh ý, có khi m khuyến là lẽ thường tình đời, nếu cố chăm chăm cố u toàn thì sự b cái cố u toàn làm cho khổ sở. Cho nên thà th n nhiên đời m t v i hi n th c, thế nào cũng xong.

Tuổi già tâm không già, thế là già mà không già; Tuổi không già tâm già, thế là không già mà già. Nên ng x lý m t v n đời thì nên nghe già.

Sống phải năng hoạt động như người quá m c. Ăn uống quá thanh đạm thì không đủ chất b ; quá nhiều thịt cá thì không hợp thể c. Quá nhàn rỗi thì buồn t ; quá náo nhào thì khó chịu.... Mọi thế đều nên “vừa phải”.

Ng&#i ngu gây b&#nh (hút thu&#c, say r&#u, tham ăn tham u&#ng....)

Ng&#i d&#t ch&# b&#nh (m&#đau m&#i đi khám ch&#a b&#nh)

Ng&#i khôn phòng b&#nh , chăm sóc b&#n thân, chăm sóc cu&#c s&#ng.

Khát m&#i u&#ng, đói m&#i ăn, m&#t m&#i ngh&#, th&#m ng&# m&#i ng&#, m&# m&#i khám ch&#a b&#nh....**T&#t c&# đ&#u là mu&#n.**

□

Ch&#t l&#ng cu&#c s&#ngc&#a ng&#i già cao hay th&#p ch&# y&#u tùy thu&#c vào cách t&# duy, t&# duy h&#ng l&#i là b&#t c&# vì c&# gì đ&#u xét theo y&#u t&# có l&#i, dùng t&# duy h&#ng l&#i đ&# thi&#t k&# cu&#c s&#ng tu&#i già s&# làm cho tu&#i già đ&#y s&#c s&#ng và s&# t&# tin, cu&#c s&#ng có h&#ng v&#; t&# duy h&#ng h&#i là t&# duy tiêu c&#c, s&#ng qua ngày v&#i tâm lý bị quan, s&#ng nh&# v&#y s&# chóng già chóng ch&#t.

Ch&#i là m&#t trong nh&#ng nhu c&#u c&# b&#n c&#a tu&#i già, hãy dùng trái tim con tr&# đ&# tìm cho mình m&#t trò ch&#i &#a thích nh&#t, trong khi ch&#i hãy th&# nghi&#m ni&#m vui chi&#n th&#ng, thua không cay, ch&#i là đùa. V&# tâm và sinh lý, ng&#i già cũng c&#n kích thích và h&#ng ph&#n đ&# t&#o ra m&#t tu&#n hoàn lành m&#nh.

“Hoàn toàn kh&#e m&#nh”, đó là nói thân th&# kh&#e m&#nh, tâm lý kh&#e m&#nh và đ&#o đ&#c kh&#e m&#nh. Tâm lý kh&#e m&#nh là bi&#t ch&#u đ&#ng, bi&#t t&# ch&#, bi&#t giao thi&#p;

đ&#o đ&#c kh&#e m&#nh là có tình th&#ng yêu, s&#n lòng giúp ng&#i, có lòng khoan dung, ng&#i chăm làm đ&#u thi&#n s&# s&#ng lâu.

Con ng&#i là con ng&#i xã h&#i, không th&# s&#ng bi&#t l&#p, b&#ng tai b&#t m&#t, nên ch&# đ&#ng tham gia ho&#t đ&#ng công ích, hoàn thi&#n b&#n thân trong ho&#t đ&#ng xã h&#i, th&# hi&#n giá tr&# c&#a mình, đó là cu&#c s&#ng lành m&#nh.

Cu&#c s&#ng tu&#i già nên đa t&#ng đa nguyên, nhi&#u màu s&#c, có m&#t hai b&#n t&#t thì chưa đ&#, nên có c&# m&#t nhóm b&#n già, tình b&#n làm đ&#p thêm cu&#c s&#ng tu&#i già, làm cho cu&#c s&#ng c&#a b&#n nhi&#u h&#ng v&#, nhi&#u màu s&#c.

Con ng&#i ta ch&#u đ&#ng, hóa gi&#i và xua tan n&#i đau đ&#u ch&# có th&# đ&#a vào chính mình. Thi&# gian là v&# th&#y thu&#c gi&#i nh&#t. Quan tr&#ng là khi đau bu&#n b&#n ch&#n cách s&#ng th&# nào.

Tôi sao khi về già ngẫm lại ta hay hoài niệm (hay nhớ chuyện xa xưa)? Đó là những năm cuối đời, ngẫm lại ta đã đi đến cuối con đường sống, vinh quang xưa kia đã trở thành mây khói xa vời, đã đến gần sân cuối, tâm linh cần trong lành, tinh thần cần thanh hoa, ngẫm lại ta muốn tìm lại những tình cảm chân thành. Vì vậy tôi chọn xưa, gặp lại những thân, cùng nhau lại những cảm nhận, cùng bạn bè nhau lại bao chuyện vui thú trẻ trai trẻ, có nhớ vậy mới tìm lại được cảm giác của một thời đẹp sống. **Quý trẻ và đừng quên mình trong những tình cảm chân thành là một niềm vui lớn của tuổi già**

Nếu bạn đã cảm thấy sự mà vẫn không thay đổi tình trạng không hài lòng thì mặc kệ nó! Đó cũng là một sự giải thoát. Chúng ta vì cái gì mà đi, **quên đi và không bao giờ quên.**

Sinh lão bệnh tử là quy luật đời, không chúng ta đi được. Khi thời gian tới thì thanh thản mà đi. Còn sao sống ngay thẳng không hề thẹn với lòng tâm và cuối cùng đi cho mình một đi u chiêm hết thế tròn./.